

مـرای مهزن کـیه؟ ... مادهلی (عیما د عهلی)

تاک خودای کورد له پـش تـمارکردنی مـژووی کـنی خـی و گه یشتنی حه قیقه تی ئەو مـژووه بهـشـه وه یه کی پـچـ و بهـسـر زاره کی نه وه له دواي نه وه له ناوچه کانی دانیشتنی ئەو خهـکـی پـی ئـستا دهـن کورد؛ واته له پـش سـمـری و گوتی یان پـش تـمارکردنی مـژووی راسته قینهی گهلانی په یدابوی شاخ و ناوچهی دهـوربهـری زاگرـس و به زاره کی گه یشتنی مـژوو و سهـرگوزهـشته و حیکایهت و خوـافه و داستان و ئەفسانهی تایبته به ههر گهـلـک به تایبته تی به گهلانی زـر دـرینی ناوچهی رـژهـاتی میدیتـرانیا و میز پـتامیا و به تایبته تی جـنشینی بنهچهی کوردانی ئـستا له پـش سـمـریه کان و دواتریش و به تایبته له ناوچه فراوان و کهندهـان و ئەشکهوت و دواتر گوندی گوندی کشتوکا... زـرینی ئامازه کان بـ ئەوه دـن که دیکـی مـنتکان روو له باوهـبوون به یه کهم تاک خودا که کورد باوهـی یـبووه و ته نانهت له پـش ئاهورامه زداي زهـردهست وله هیچ جـگه یه کی دونیا نه بووه و بهـکو ئەو زهـمانه پاش زـابون و دواتر سوکبون و سـنـه وهی بواهـبون به بیری میتافیزیکی له سهـردهمی ئەفسانه و خوـافه و چیرـک و حیکایه تی زاره کی بووه و کهس به لای تاک خوداییدا نه چوووه و ته نها ئەوهی باوهـی وایه که بنهچهی (کورد) بووه پـش زهـمانی خـی که وتوووه له و باره وه، بهـهـکاری ئەوهی له جـگیربوون له شوـنـکی دیاریکراو سهـرکه وتو بووه و ئەشکهوتی وه کو مهـزـگه به کارهـناوه و دواتر و له ماه یه کی زـر دواتر دـهات دروست بووه و به تایبته تی له کاتی دـزینه وه کشتوکا و له وهـگه و ئازهـداری. ئەو (خودایه) یان (پهروه ردگار) یان (خودا وهنده) به دهـربـرنی زاراوهی ئەمـؤ له مهـ خالیق که ئەو کاته به (مـرا ناسرواه واته پـش ئەوهی ته نانهت وشه ی خودا هاتـبـته ئاراوه به هیچ زمانـک. ئەمهـش دهـربـری ئەوه یه که فکر و بیروبـچـن و رـشـنبیری و دابونه ریت و عهـقـیه تی بنهچه ی کورد) ئەگهـر له گهـ نه ته وه کانی دیکه یهاوشـوهی خـی وه کو بـ نمونه فارس (تـکهـ نه بوین) له قـناغـکدا بووه که پـشکه وتوتـربووه له گهلانی دیکه ئەگهـر ههـبوین له و مـژوهـدا، (خودایه کی) تاک و پـ واتا و له سهـروی مـرـقه وه و له پیناو مـرـقدا و له ناخی مـرـق و دونیا بین و له داهـنـانی عهـقـی مـرـق و دونیا بین و دوور له ههر میتافیزیک و دونیا یه کی تر.

له وـدا ته نها باس له (مـرا) واته تاک خودا کراوه بـ هیچ ئاینـک

يان كتيووڤك يان رڤازك يان سروتك كى ئه گهر هه بوبت يان نه بوبت،
واته تنهها بير له خود و خاڤقى خود و گهر دوون كراوه تهوه و مڤرا
به بنه چى خه قق و داهڤنهر و هاتنه بوونى خه قق و گهر دوون زانراوه،
بڤيه كنه كهران له وباوه هدان كه تنهها لهو كاته دا بيرى روت له
خه قق خود كراوه تهوه و دوور له ههر شتلك ناوى ئايين بڤت يان
خودا يهك و كتيبلك و رڤاز و دروشم و سروتك كى هه بوبت بڤ
باوه كردن كه دواتر بووه ته جوڤاندنه وه و به زاراوهى ئه مڤ و حزب به
ناوى ئايين و پشت به ستن به خاڤقى بڤ قه ناعنه كردنى خه قك به
راستى ره وته كه. بڤيه هه موو ئاينه كانى دواتر وهك ره وتيكى سياسى
بووه و سروت و نوسين وهكو بهرنامه و په يڤه و ئامانچ و تڤككشان
بووه به نام خودا پهرستى (مڤرا) دوور بووه له ههر شتلك كه ئڤستا
ناوى ده نڤين سياست و كه سپهرستى و هيچ پڤغه مبه ر و نوڤنهر كى
نه بووه له سهر زهوى و خڤسكانه به بير كردنه وهى خه قك داهنڤنراوه
يان دڤزراوه تهوه و به هيچ شڤوه يه كى نه پڤغه مبه ر و نه ش په يامهڤن و
نه ش هه واڤهڤنى هه بووه، تنهها تاك خودا پهرستى راسته قينه وهكو
خاڤقى خود و به قه ناعته تى راسته قينه خود و تڤامان و بيكر دنه وهى
زڤرى مهودا دوور بووه و دوور بووه له وهى كه ئڤستا پڤى ده نڤين
كڤ بونه وهى ئايينى يان سياسى و حزبى و به دوور بووه له باره گا و
مزگوت و بنه ما سهره كيه كانى بوونى ئايين و حزب كه لم زه مانه
ناسراون و به دوور بووه له هه موو بهرژه وه نديك به تايبه تى
بهرژه وه ندى ته سكى مرڤق، تنهها قه ناعته تى خودى خڤسكانه و كڤ بيرى
كڤمه نڤك مرڤق له شوينڤكى ديارى كراو به خاڤققى كى نه ناسراو نه بينراو
و دوور له نوڤنهر و له هيچ نه چوو جگه له وهى كه له سهر تادا هه بووه و
سهره تاي هه موو شتلكى خه قق كردووه و له جه وه ريدا خڤى جڤگير
كردووه و سيفه تى خڤى پڤبه خشيوه پڤش ئه وهى خه قته و خراپه كارى
رڤزانهى دواى ئه و رڤژه دا پڤشت، واته ههر له هاتنه بووى پڤش
ئه وهى ئڤستا به زانستى ئه مرڤ ناسرواه به گهر ديله و له وه ش بچوكتى
كه پڤكيدڤنڤت و تا گه يشتڤته ئه وهى خڤى له زڤرخانه ييش له گه
پڤشكه وتنى نازينده و زينده دا هاتووه تاوه كو ئه و رڤژهى باوه نڤان
پڤهڤناوه ..

ئه وهى به تايبه تمه ندى ئه م تاك خودا يه داده نڤت ئه وه يه كه هه موو
كه سلك ده توانڤت مڤرا له ناخى خڤيدا ببينڤت، به زاراوهى ئه مڤ
ناشته وايى له گهڤ دهروون و خودى خود، ئه و يش به ره زامه ندى دهروونى
پاش پاكز بوونه وه له هه موو رڤگريهك له خه قته سهر دهروون و
دهرها و يشته و دهردانى خراپ بيكر دنه وه و بارى ژيانى مرڤق وله
نڤوخڤى خود و قه ناعه تبوون به بارى ژيان و وهز و حاڤى خود، كه
ئه مه ش ده تگه يه نڤته ئاسووده يى دهروونى و وا ده كات كه له حاڤه تڤكدا

بیت ههست به بوونی مـ را بکهیت و دهروون تـ که ی بیت یان ببینیت و
 وتووـ ژ بکهن و ههردوولا رهوانیان ئاسوده بـ ت و خوشگوزهران بژین
 پیکهوه و به قسهی واقعی بهختهوهر و خـ شحـا ی هه میشهیی بن و
 ژیانیان ئاسایی بـ ت و تهگهره و کـ سپهکانی بهرده میان پهرشو بـ او
 بـ ت و نه مـ نـ ت و لاشه و دهروون به بـ گهردی و پاڅی ته ماهی بکهن.
 بـ ئاسودهیی رهوانی و تـ پهـ اندنی جهنجـا ی بیرکردنهوه و
 که هـ که بونی ئاـ زیهکانی ژیان و گوزهران جـ ره مـ سیقایهکیان یداووه
 به ئامیرـ کی سروشتی تایبته له شـ وهی ته میور و سازی ئـ ستا و
 ناوـ کی غریبی هه بووه به ناوی (تازور) هوه هاتووه و بووه
 ئامیرـ کی مـ سیقای پیرـ ز بـ چه ندین قـ ناغی پاش سه ره تاکانی
 باوهـ بون به مـ را. پاشان و به دوور له کاری ئاین هه موو دهنگو و
 ئاوازی سروشتی به دوور سروتی تایبته تی ئـ ستای ئاین بهو ئاوازه و
 بـ قسه و جوـ هـ ده ربـ یوه و ژیان بـ مـ سیقایان ره تکرـ تهوه و
 مـ سیقایان به تایبته تمه یکانی مـ را زانیوه و دونیای بـ دهنگی
 مـ را به ژیان و وشک و رهق و بـ رهوان و بـ واتا ناویان بردووه..
 مـ سیقایان به دهنگی مـ رای مهزن ناو بردووه که له کاتی تـ که بـ وون
 له گهـ دهرووندا خـ شحـا ی به بیر و ئاوهز و گیانی مرـ فـ ده به خـ شـ ت .
 به یـ ئه مه بـ مان روون ده کاتهوه که ئه وهی ئـ ستا پـ یـ دهـ ین کورد
 یه کهم میلته بووه ته نانهت له پـ شـ زه ردهشت و ئه و زه مانهش و له پـ شـ
 زه مان ی گـ تیهکان خودای تاك و ته رای په رستووه نهك بت و زـ ر خودایی
 (ماوه سی و پـ نج ساـ هـ له توـ ژینه وهیهك ئیش ده کهم و زـ ر پـ وه
 هیلـاک بووم له سهر ئه فسانه و خورافه و داستان و ئاینهکانی پـ شـ
 ئیبراهیمی و ته نانهت بتپه رستی و زه ردهشتیش بنه چهی کوردی ئـ ستا له
 پـ شـ سـ مه ریهکانیش) که هه ندـ ك به بنه چهی کوردیان داده نـ نـ
 خودایهکیان په رستووه به ناوی (مـ را) که تایبته تمه ندی حـ ی هه بووه،
 ئه مه له کاتـ کدا په نجا باپیره ی عیسا و موسا و همه ی عهره بی و هیچ
 پـ غه مبه رـ کی تر له دونیادا نه بوون، بهـ ام به هـ کاری زـ ر لـ ره
 جـ گه ی نابـ ته باسی بکهم وه کو هیچ ئاینـ کی دیکه زاـ نه بووه و
 مرـ قایه تی پا به ندنه بووه پـ یـ وه کو سـ ئاینه نوـ که.. (تا ئـ ستا
 تویرینه وه کهم نزیکه ی 800 لایه هـ ده بـ ت و هیلـاک ی نزیکه ی سی و پـ نج
 ساـ ی گهـ ان و پشکنین و کنه کردن و وهـ گیران و داوای یارمه تی له
 مـ زه خانه و کتیبخانه و بهـ گه نامه ی کـ ن به ماوه یه کی زـ ریش دا بـ ان
 له ئـ شـ کردنی به ردهوام به هـ ی بارودـ خـ تایبته تی ناله بار) تا
 گه یشتومه ته ئه و ده رئه نجامه ی باسم کرد؛ یه کهم خودا واته تاك خودا
 په رستی لای کوردی پـ شـ مـ ژووی تـ مار کراو بووه به ناوی (مـ را) ی
 مهزن.. بـ یه ئه گهر ته مه ن بوار بدات له چه ند ساـ ی داهاتوودا ئه گهر
 کونوکه له بهر و بـ شای نه مـ نـ ت چاپی ده کهم، بهـ ام جارـ ك هه ندـ K

که موکورتی تـدایه و دهـبـت بـشایهـکانی که لهـگهـ عهـق و بیرکردنه‌وهی ئـستا ئاـزی تـدهـکهـوت پـکهـمه‌وه.. (ته‌مه‌ن بوار بدات زـری له‌سه‌ر قسه ده‌که‌م و قه‌ناعه‌تم وایه دوای ئه‌و هه‌موو هیلایه‌ی له‌دوای گه‌ان و کنه‌کردن و پشکنین و وه‌لانانی کـسپ و ته‌گه‌ره‌کان ، توـژینه‌وه‌که وه‌رچه‌رخانـکی باش دهـبـت له ده‌رخستنی حه‌قیقه‌تی شاراو‌هی بنه‌چه‌ی گه‌لـکـ. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تا‌ک خودا په‌رستی ته‌نانه‌ت له پـش په‌رستنی ئاهورامه‌زدای زه‌مانی زه‌ردشتیشه‌وه که قسه له‌سه‌ر بنه‌چه و ره‌سه‌ناتیه‌که‌ی زـره ، تاکخودای به‌ناوی (مـرا) له ناو کوردا داهـنراوه یان گه‌یشتوون به راستیه‌که‌ی " بهـام نه‌ک له شیوه‌ی ئایین و پـغه‌مبه‌رایه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی و مه‌زه‌ب و ته‌بیقه‌تی هاوشـوه‌ی ئه‌م ئایین تا ئه‌مـؤ به‌رکارن و هه‌روه‌ها دوور له شیوه‌ی ئه‌م به‌ناو ئیمام و خـبه‌زانای ئایینی زان و شـخه به‌کرـگیراوانه‌ی عه‌ره‌ب و ئایینه ئـراهمیه‌کان ته‌فروتونایان کردوویـن و ته‌نانه‌ت بوونه هـکاری داـمانی ئه‌وه ده‌توانین پـیان بـین ئیمپراتـریه‌ته‌کانیان و به‌دینه‌هـنانی ئاواته له مـژینه‌کانی نه‌وه‌کانی کورد له‌م سه‌رده‌مه زـر نوـیه له سه‌ربه‌خـیی و دامه‌زراندنی ده‌وتـهت ، بـیه دهـبـت نه‌فره‌ت له‌و جـره ئیمام و به‌کرـگیراوی ئایینی غه‌یره و شـخانی پاشکـی ئه‌ویتی مـژووی کـن و نوـ بکه‌ین..

واته ده‌کرـت بـین بنه‌چه‌ی و باووباپیرانی کورد یه‌که‌م میله‌ت بوون ته‌نانه‌ت له پـش زه‌ردهشتی ناو‌نراو به ناوی خـشمان و له پـش زه‌مانی گـتیه‌کان خودای تا‌ک و ته‌رای په‌رستوو نه‌ک بت‌په‌رستی و زـر خودایی. ، ئه‌مه له کاتـکدا په‌نجا باپیره‌ی عیسا و موسا و حه‌مه‌ی عه‌ره‌بی و هیچ پـغه‌مبه‌رـکی تر له دونیادا نه‌بوون و بیریان به‌لای خـق و داهـنهر و هاتنه‌بووندا نه‌چوو، بهـام به هـکاری زـر لـره جـگه‌ی نابـته باسی بکه‌م یه‌که‌م تاکخودا په‌رستی مـرای مه‌زن ئایین نه‌بووه ووه‌کو هیچ ئاینـکی دیکه زاـنه‌بووه و جگه له بژارده‌ی ئه‌وکاتانه زـرینه‌ی مـر قایه‌تی پا‌به‌نده‌بووه پـی وه‌کو سـ ئایینه نوـکه.. واته به روونی ده‌توانین بـین یه‌که‌م به‌ناو ئـستا پـی دهـن خودا واته تا‌ک خودا په‌رستی لای کوردی پـش مـژووی تـمار کراو بووه به ناوی (مـرا) ی مه‌زن (واته ناوی خداکه به مـرا ها‌توو بـ ئه‌وه‌ی که‌س وشه‌ی خودا بزانه‌ت چیه له‌و کاته‌دا و به‌ناوی داهـنهر و هـنهره‌بون باسیان کردوو..

ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن بوار بدات له چه‌ند سا‌ی داها‌توو زـری له‌سه‌ر قسه ده‌که‌م و توـژینه‌وه‌که‌ش وه‌رچه‌رخان دهـبـت.. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تا‌ک خودا په‌رستی ته‌نانه‌ت له پـش په‌رستنی ئاهورامه‌زدا و زه‌ردشت و ئایینه‌کانی ته‌نانه‌ت هیند و چین و رـژه‌اتی ناوه‌است و ئایینه نوـکان بووه و ، دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه ؛ له ناو بنه‌چه‌و باوه گه‌وره‌ی

بناغه دانهری ئه و خه کهى که ئستا پيان دهوترت کوردا داھ نراوه و پشتریش گتی و میدی و زر ناوی تریان پوتراوه" بهام له شیوهی ئه بناو ئیمام وشخه بهکر گيراوانه ی عه ره ب و عه جه میان نه بووه و له بنه هتدا ئاین نه بووه بهکو تاکخودا ناسی بووه . کهچی ئاینه ئیبراھیمیه کان ته فروتونایان کردوین و ته نانهت بوونه هکاری دا مانی زرگه له ئیمپراتریت و ئه مارهت و دهسهاتی کورد و بونه ته هنکاری بهدینه هنانی ئاواته له مژینهکانی کورد له سهربهخی و دامهزراندنی دهو هت و ته نانهت له ناوبردنی ئه بیرکردنه وه ئه گهر بتوانین باین ئاینه تاکه ک نه له مژه تاکو ته رایه یه که ده بووه هکاری دروستبونی دهو هت ب کورد له مژه وه ، بیه ده بت نه فرهت له هکار و رگرهکانی مژووی ک ن و نو بکه ین...

تگه یشتومه ته ئه و ده رئه نجامه ی باسم کرد یه کهم خودا واته تاك خودا په رستی لای کوردی پش مژووی تمار کراو بووه به ناوی (م رای) مهزن ، له م سه رده مه ی نه بونی یان زر که می دیوکی مانت وای کردووه زر وردبونه وه ی بو ت ته مه ن بوار بدات زر ی له سه ر قسه ده کهم و ده نوسم وتو ژینه وه که فروانترده کهم به پشت بهستن به زانیاری زانستی ورد و راستگ یانه ی ئاشکرا ..

دهرباره ی کتبی 0 گ م را) یان لای ئه وه وه ها تب ت و به چی زمانه که وه بت:

(م را) ی مهزن وه کو مر ق نیه له هیچ ناچیت واته زمانه کهشی دووره له زمانی مر ق هه ر چ نك بت و چه ن ک نیش بت ، به کو پاکتی و پاکژی دهروون و رهوانه و ئه گهر زمانی هه بت ئه ویش وه کو مر ق ده بت ، بیه له روحی مر قی پاک و له هه موو شو نکی پاکژ و نه زیه و نمونه ییه و زمان هه ر چیه ک بت یان هه ر کت بکی هه ر چیه ک بت به هه ر زمانه کی بنوسر ت له سیفه تهکانی مر قه و ئه مهش واده کات که له خودایی که حه قیقه تکی راسته قینه ی رهوانی رووته دوور ده که و ته وه ، بیه ئه و نه بزمانی مر ق و نهش به نوینی مر ق و نهش به قسه ی مر ق ده دو ت و ته نها حه قیقه تیکیه و لای بنه چه ی سه ره تاکانی کوردی سه رده می ک نی پش س مه ر هکانیش ده رکه وتوو یان باوه یان پ ه نراوه و ب زمان و ب ش وه و ب نوینه ، بیه که له کتبی تایبه تی به م را خ ی ک ه نراوه ته وه گه یشتوون به و راستیه ی که نوین و زمان و قسه و سیفه تی مادی له سیفه تی مر قه و نا کر ت خا قی هه موو شت نك له یه ک شت بچ ت ئه ویش له رووی زمانه وه . ییه حه قیقه تی ره ها ب زمان و ب نوین و ب سیفه تی مر قایه تیه و سیفه تی به دوور له مر ق و سیفه تهکانی و ش وهکانی و ره فتارهکانی ئه و ده بت ئه م سیفه تی تایبه تی خ ی هه یه . بیه راو ب چونك هه بووه که کتبی بیهی هه بووه و

بهشـوه يهكـ ئه گهر به بـچون و زمانى ئـستا بـىرى لـبكرـتهوه
نه زانراو بووه و كهس نه يزانيهوه چـنى لـكبدا تهوه له ناخى ئه
مرـقانهى گه يشتونه ته ئه حهقيقه ته دانراوه و نهـهـراوه له گهـ
سيفه تى مرـق تـيكه بـت ، ، ،

مـراى مهزن هه مـيشه دـخـشه وه تـكهـبوون وات لـدهكات تـش به پاكي
و روونى دهروون و رهوانت بهردهوام له خـشى و كهيف و سهفادا بيت و
به پـچهوانهى ههر به ناو ئاينـكى ديكهى نوـوهـ كه هه مـيشه گرنگى به
مهـرگ و گريان دهـدات. ئهـم ههـموو هـزى گرنگـپـدانى بـريان و خـشى
و بهختهـوهـرى و خـشـحـاـى و كهيف و سهفا و خـشـگوهـزرانى و قهـناعت به
بهـش و زيانى خـت بووه . تاكيكى دهروون پاكر و هه مـيشه دلـخـش و
بهختهـوهـر و قانع و دهست و داوـنـپاك و زاهيد و دادپهـروهـر و
زيانـدـست و روون مـرا دهـبينـت و ديناـسـت.

باوهـبون به مـراى مهزن به شـوهـيهـكى خـرسكى و وهـكو تاكخودا
پهـرستى و دوور له كـتب و مهـنهـج كه ئـشى ئاينه و، سهـرجهـم
ئاينهـكان به مهـبهـستى تايبه تى بهـكارـيان هـناوه و كهـسانـكـخـيان
كردوه به خاوهـنى و خـيان به نوـهـرى تاخودا داناوه و له
دهـرئهـنجامدا وهـكو حزب و پهـيره و پـرـگـرام و رـبـاز و سهـركردايه تى
كه وهـكو نوـهـرى خوداى لـهاـتـوهـه، بهـام بـىر و هـزى مـراى مهزن
بهـدوور له ئاين و لهـنـوكـمهـگهـدا دهـكرـت به زاراوهى ئـستـاى
كوـردهـوارى خـمان دهـتـوانـين بـين به خـرسـكانه و بـىرـكـردـنهـوه
تـهـزىـن بهـدوور له ئاين بووه و باوهـريان پـهـناوه و
لهـوقهـناعتـهـدا بوون كه مـراى مهزن له ههـموو مرـقـكو بهـكو له ههر
بهـشـكى بچوكى لهـش و مـيشـك كه ئـستا پـى دهـلـن خانـهـيهـكى مرـقـدا
بونى ههـبووه وهـرووه زانـستـيهـكهـوه واياى زانيوه كه له زيندهـوهـرى
كهـم خانـه و تهـنـانه ئهـگهـر لهـوكـاتهـدا نهـياـزانـيوه ورديلهـى تاكـخانـه
ههـيه بهـام واياى داناوه كه بهـشهـكانى لاشهـى مرـق و زيندهـوهـران
خوداى تـدايه و كهـپاك و پاكر كرايهـوه به عـتهـق و دهـروون خوداى
تـدا دهـبينـت وهـكو چـن مرـق دهـروونى پاك دهـبـتهـه و به كـردهـوه و
فـىـعل رهـفتـار و سيفه تى مـراى تـدا دهـبينـت وهـكو خـالقـى كهـون له
سهـرهـتاوه كه له گهـردـيله بچوكتـريش دهـستى پـكـردووه، بهـام لهـرووى
زانـستـيهـكهـى ئهـوان به تاقيـگه و سهـلمانـدن ئهـوهـيان نهـكـردووه لهـبهـر
نهـبوونى بوارى زانـست و تاقيـگه و سهـلمانـدن لهـو كـاتهـدا..

شاعـيرـكـ بهـناوى مادـ له زهـمانى ميديـهـكان ئهـم دـراـنهـى كه دهـكرـيت
بـين شـيـعـرـكـس تايبه ته بـ مـراى مهـزنى نوـسيـوه:
مـراى مهـزـنـمان داـهـنى گهـردوون هـكارى جوانى و پاكرى دهـروون

هه ڪشا له سهر شاخي بهستون رهواني بهگهرهه بهن گو به بهبوون
خشي ژيان و عيشقي د نادون هه موو پهكهوه ههسان و رابوون
رونكردهوه ناخي په له نوور ز به پيتت كرد دهشتي شارهزوور
هاتن به مهزار له نزيك و دوور رايكشا جهگهي پان و به سنوور
كس كينه نه ما و دوژمن بوو خاپوور ز فراوان بوو باكوور به
باشوور

سهر بهه هه نا خري سپه ده گه پاني گرت زانا و گه يده
نهوهي گه تي بوو زادهي زاگره س تاكو ئامهه و ئاراس و ئاراس
هر له فانهوه تا ئارتميتيا بوو به ميلكاني ههكهوتهي چيا
تاوهكو زهرده په به نزا و ئاخافتن ده پا انهوه له مراهي مهزن